

<p>Navodi Ibn-Redžeb u biografiji kadije Ebu-Bekra El-Ensarija El-Bezzaza da je rekao: Stanovao sam u blizini Mekke, Allah je sačuvao. Jednog dana me je spopala nesnosna glad. Nisam imao ništa čime bih je odagnao. Izašao sam da tražim hranu, ali bez uspjeha. Umjesto toga pronašoh svilenu kesu zavezanu svilenom vrpcom. Donio sam je kući. Kada sam je odvezao našao sam ogrlicu od bisera kakvu do tada nisam nikada vidio. Vratio sam sve kako je i bilo, te izašao da tražim hranu.</p>
<p style="text-align: justify;">Utom ugledah starijeg čovjeka kako doziva: Onaj ko pronađe zavešljaj koji izgleda tako i tako dobiće pet stotina zlatnih dinara!</p> <p style="text-align: justify;">Rekoh sam sebi: Ja sam gladan i potreban. Daću mu zavešljaj i uzeti te dinare kako bi se okoristio njima. Pozvah tog čovjeka svojoj kući. Upitah ga o tome kako zavešljaj izgleda? Kako biseri? Koliko ih ima? Kakva je vrpca kojom je vezana kesa? Sve se podudaralo. Izvadio sam zavešljaj i predao mu ga, a on mi dade pet stotina dinara kao obećanu nagradu. Rekoh mu da je moja obaveza da mu vratim zavešljaj bez da išta od toga uzimam. Reče mi da moram da uzmem i bio je u tome uporan. I pored toga što nikada nisam bio potrebniji tog novca ja mu rekoh: Tako mi Onoga osim kojeg drugog boga nema, neću da uzimam nagradu ni od koga drugog sem od Allaha. Nisam prihvatio novac, a starac je izašao i ostavio me.</p> <p style="text-align: justify;">Nakon što su završili hadžski obredi vratio se u svoju zamlju. Nedugo poslije sam izašao iz Mekke zaplovivši morem. Zahvati me oluja i naoh se usred ogromnih i jezovitih valova. Polomi se lađa, potopiše se ljudi i njihovi imetci. Allah me ostavi u životu na komadu polomljene lađe kojega su zapljuskujući talasi nosili po moru sad lijevo sad desno u meni nepoznatom pravcu, sve dok me ne izbacije na ostrvo. Na njemu je živio nepismen narod. Sjeo sam u njihovu džamiju i počeo da učim Kur'an. Kada me spazije džematlije, opkoliše me i na ostrvu ne ostade niko a da mi ne reče: Podučite me Kur'anu! Podučio sam ih i od toga se dosta okoristih. Zatim u toj džamiji ugledah pocjepan Mushaf. Uzeo sam njegove listove da učim iz njih.</p> <p style="text-align: justify;">Upitali su me da li znam da pišem. Rekoh da znam, pa od mene zatražije da ih podučim rukopisu. Nakon što sam pristao, doveli su mi svoje dječake i mladiće, pa sam ih podučavao i od toga stekao veliko dobro. Svidio sam se stanovnicima otoka i u namjeri da me nagovore da ostanem sa njima na ostrvu rekoše: Kod nas ima jedna djevojka, jetim, a ima i od dunjaluka nešto, pa želimo da je udamo za tebe i da ostane da živi sa nama na ovom ostrvu.</p> <p style="text-align: justify;">U početku sam odbijao, ali su bili uporni sve dok nisam pristao. Mladu su pripremili za mene i njena rodbina ju je dovela. Sjedila je sa njima, a ja sam na njenom vratu ugledao istu onu ogrlicu koju sam pronašao u Mekki. Zaprepastio sam se i oči nisam mogao da sklonim sa nje. Mladina rodbina mi to prebaci: Slomio si srce ovoj sirotici. Ne gleda u nju već samo u njenu ogrlicu. A ja im na to odgovorih: Uistinu, ova ogrlica ima svoju priču.</p> <p style="text-align: justify;">Zatražije da im je ispričam, pa kada završih počeo da uzvičkuju: Allah je najveći! Hvala Allahu! Slava Njemu pripada! Njihovi povici su dopirali do svih dijelova ostrva. Subhanallah, šta vam je? Ja ih zapitah. Rekoše mi da je starac koji je od mene uzeo ogrlicu u Mekki otac od ove djevojke. Nakon

Što se vratio sa hadžom, često bi ponavljao da nije vidio na Zemlji muslimana kao što je onaj koji mu je u Mekki vratio ogrlicu i Allaha je molio da ga sastavi sa njim kako bi ga oženio svojom kćerkom. Umro je ali je Allah ispunio njegovu molbu da mu se kćerka uda za uvijek koji mu je vratio ogrlicu, to jest za mene.

Sa njom sam bio jedan period i bila je odlična žena. Rodila mi je dvoje djece. Zatim je umrla, pa neka je na nju Allahova milost. Slavnu ogrlicu smo naslijedili mojih dvoje djece i ja. Zatim su mi djeca pomrla jedno iza drugog, pa sam je naslijedio od njih.

Prodao sam ogrlicu za sto hiljada dinara i evo, nakon podužeg vremena, ovo su ostaci od imetka koji sam dobio od te ogrlice.

Neka se Allah smiluje svima. Onaj ko ostavi nešto radi Allaha, On mu to nadoknadi sa boljim.

Ona onome koji se Allaha boji, On će izlaz naći. (Et-Talak, 2)

Ona onome ko se Allaha boji, On će sve što mu treba učiniti dostupnim. (Et-Talak, 4).

Iz knjige: Vrtovi pokajnika, autor: Fehd A. El-Humejd

(akos.ba-n-um.com)